

לא

יתפתח הישוב בא"י. יבנה הבנין הלאומי. מתוכו יפוז רוח גדול. נשמת האומה תתעורר לתחייה. מעומק טבעה תכיר את כל מהותה. מעוצם כחה תכונן את סודי חייה העצמיים; הרוח המיוחד של האומה. יכונן אמונת ד' אלהי ישראל בעולם. ואין צריך לומר בקרבה פנימה. המורץ ודלדול הכח. השורר עכשיו. מונע הוא את גאון האמונה מהופיע בעולם. מעכב הוא את המהלך החי של המצות המעשיות. יקשר האמונה האלהית אשר בתוכן מלהופיע בכל הדרו. אבל יתפרץ הכח הפנימי כהר פרצים והחיים הישראליים. מתוך הכרח פנימי ומתוך הכרה חפשית גם יחד. יעשו באותו הצביון הראוי להם. — והצביון הטבעי להם הוא אשר יביא את התשובה הגדולה. את התשובה מאהבה. בלא שום נפילה חמרנית. כ"א תשובה פנימית גובעת מעומק האמת שבאור החיים של הנשמה. אין להצטער כלל מזרמי הרוח הלאומי הטבעי ההולך וסואן; גם הקלקולים. שהוא מקלקל במהלכו. סופם לבא לכלל בנין ותקון.

לב

אפיה של הגאולה הכאה לפנינו. שראשית צעדיה הננו חשים ומרגישים. הוא בתוכיותה של כנסת ישראל. מתפתחת היא האומה. בכל כחותיה. מגדלת היא את רוחה. את טבעה ואת עצמיותה. אינה מכרת. עדיין את עומק הישות העליונה שהיא כל יסוד תקומתה. עינה לארץ. ולשמים עדנה לא תביט. היא אינה שבה עדיין אל אישה הראשון בפועל. היא מעבדת את חייה בכחותיה הנמצאים בשרשי נשמתה. אמנם בלא קריאת שם. בלא מגמה מבוררת הכל הוא אור ד' וכבודו. אבל לא היא ולא העולם מכיר זה בבליטה. שם שמים לא שגור בפיה. אומץ וגבורה רודפת היא. אבל באמת הכל קודש ואלהי הוא. רק בהגמר התוכן. בהעלות האומה למרום מצבה. אז יוחל אור אלהי נקרא בשם המפורש להגלות. יגלה ויראה. שכל מה שהאיר וכל מה שיאיר. כל שחי וכל שיחיה בה. הכל אור אלהי עולם אלהי ישראל הוא. "וזה שמו אשר יקראו ד' צדקנו". "ושם העיר מיום ד' שמה". מצב גאולה זה הוא יסוד החזון של הרזים. שכנסת ישראל לא תשוב למקומה לעתיד כי אם קודשא ב"ה וכל חיליו יבאו אליה. ויקימו אותה מן עפרא ביקר סגי. אשרי עין

אורות

פ

ראתה כל אלה. ולמשמע און ותקוה תשמח נפשנו. והמשך הזמן. העובר בין ההופעות המיוחדות המרוכזות בכנסת ישראל. עד שיופיע אור תפארת ישראל. לדעת כי שם ד' נקרא עליה. הוא זמן חבלי משיח. שרק אמיץ אונים כרב יוסף היה אומר עליו בנגוד לכל האומרים. ייתי ולא אחמיניה — ייתי ואזכי דאיתב בטולא דכופתא דחמריה.

לג

גדולה היא תביעתנו הגופנית. גוף בריא אנו צריכים. התעסקנו הרבה בנפשיות. שכחנו את קדושת הגוף. זנחנו את הבריאות והגבורה הגופנית. שכחנו